

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 28 februari 2018 (begäran om förhandsavgörande från Landesarbeitsgericht Bremen – Tyskland) – Hubertus John mot Freie Hansestadt Bremen

(Mål C-46/17) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Socialpolitik — Direktiv 1999/70/EG — Ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP — På varandra följande visstidsanställningskontrakt — Klausul 5.1 — Åtgärder för att förhindra missbruk av på varandra följande visstidsanställningskontrakt — Direktiv 2000/78/EG — Artikel 6.1 — Förbud mot diskriminering på grund av ålder — Nationell lagstiftning som tillåter att anställningskontraktets upphörande uppskjuts från dagen för den ordinarie pensionsålderns inträde enbart på grund av att arbetstagaren har förvärvat rätt till ålderspension)

(2018/C 142/17)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landesarbeitsgericht Bremen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Hubertus John

Motpart: Freie Hansestadt Bremen

Domslut

1. Artikel 2.2 i rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling ska tolkas så, att den inte utgör hinder mot en nationell bestämmelse, som den i det nationella målet, i den del den innehåller ett krav på att en anställd som har uppnått lagstadgad pensionsålder måste ha ingått ett visstidsanställningskontrakt med en viss arbetsgivare för att anställningens upphörande ska kunna skjutas upp.
2. Klausul 5.1 i ramavtalet om visstidsarbete, som ingicks den 18 mars 1999 och som utgör bilaga till rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP, ska tolkas så, att den inte utgör hinder mot en nationell bestämmelse, som den i det nationella målet, vilken, utan ytterligare villkor och obegränsat i tiden, ger parterna i ett anställningsavtal möjlighet att genom avtal under anställningsförhållandet skjuta upp det avtalade upphörandet av anställningsförhållandet vid uppnåendet av den ordinarie pensionsåldern, i förekommande fall ett flertal gånger, endast för att arbetstagaren har ett anspråk på ålderspension genom att ha uppnått den ordinarie pensionsåldern.

⁽¹⁾ EUT C 144, 8.5.2017

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 1 mars 2018 (begäran om förhandsavgörande från Înalta Curte de Casație și Justiție – Rumänien) – SC Petrotel-Lukoil SA, Maria Magdalena Georgescu mot Ministerul Economiei, Ministerul Energiei, Ministerul Finanțelor Publice

(Mål C-76/17) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Avgift med motsvarande verkan som en tull — Artikel 30 FEUF — Intern skatt eller avgift — Artikel 110 FEUF — Avgift som tas ut på exporterade oljeprodukter — Ej övervältring av avgiften på konsumenten — Avgiftsbördan bärs av den skattskyldige — Återbetalning av de belopp som den skattskyldige har betalat)

(2018/C 142/18)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Înalta Curte de Casație și Justiție

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: SC Petrotel-Lukoil SA, Maria Magdalena Georgescu

Motparter: Ministerul Economiei, Ministerul Energiei, Ministerul Finanțelor Publice

Domslut

Unionsrätten, särskilt artikel 30 FEUF, ska tolkas så, att den skattskyldiga person som faktiskt har betalat en avgift med motsvarande verkan som strider mot nämnda artikel ska kunna få de erlagda beloppen återbetalade, även i en situation där betalningsmekanismen för avgiften i nationell lagstiftning har utformats på så sätt att avgiften övervältras på konsumenten.

⁽¹⁾ EUT C 151, 15.5.2017.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 28 februari 2018 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche – Italien) – Comune di Castelbellino mot Regione Marche m.fl.

(Mål C-117/17) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Miljö — Direktiv 2011/92/EU — Artikel 4.2 och 4.3 samt bilagorna I–III — Miljökonsekvensbedömning — Tillstånd att inleda arbeten vid en anläggning för produktion av elektricitet från biogas utan föregående prövning av behovet av att utföra en miljökonsekvensbedömning — Ogiltigförklaring — Tillståndet har i efterhand legaliserats på grundval av nya bestämmelser i nationell lagstiftning, utan föregående prövning av behovet av att utföra en miljökonsekvensbedömning)

(2018/C 142/19)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Comune di Castelbellino

Motparter: Regione Marche, Ministero per i beni e le attività culturali, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Regione Marche Servizio Infrastrutture Trasporti Energia – P.F. Rete Elettrica Regionale, Provincia di Ancona

Ytterligare deltagare i rättegången: Società Agricola 4 C S.S.